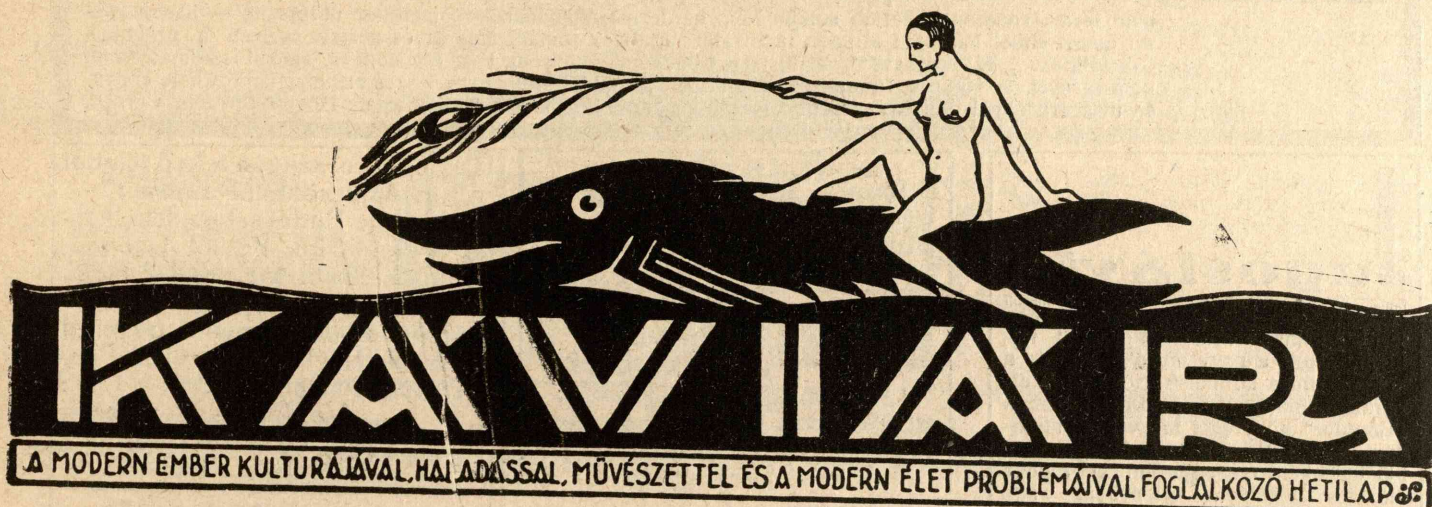

X. évf. 33. sz.
Timișoara, 1932 augusztus 16

P.2820

Ára 20 lei, 3 kč., 8 dinár, 2.50 lira
Bucarestiben : 25 lei
Párisban : 2 fr. 50 cent
Berlinben : 50 Pfennig
Londonban : 1/2 angol shilling

Revista Káviár este scrisă pentru intelectualul absolut matur și luminat; instruiți, creștem, luminăm pe teren sexual. Stăm pe nivel și spirit occidental în fața porții secolului XX-lea, recomandăm natura cu greșelile și virtuțile ei, astfel — bine sau rău — cum a fost creată de Creatorul. Cine va observa altceva în Káviár să nu mai ia în mână această revistă.

A Káviár az érett, felvilágosodott, abszolút intellektuel számára írjuk; sexualis téren oktatunk, nevelünk, felvilágosítunk. Nyugati nivón és szellemben a XX-ik század kapuja előtt állunk, a természetet mutatjuk be hibáival és erényeivel, amilyenek — jól vagy rosszul — a Teremtő alkotta. Aki a Káviárban mást lát, ne vegye kezébe ezt az ujságot.

Le „Káviár” est destiné aux gens éveillés et absolument intelligents, nous enseignons, éduquons et éclaircissons sexuellement. Nous sommes sur un niveau occidental devant les portes du 20-ième siècle, nous présentons la nature avec ses fautes et ses vertus, telle que — bien ou mal — le Créateur l’a faite. Celui qui voit d’autre chose dans le „Káviár” ne doit pas lire ce journal!

Wir schreiben den Káviár für den aufgeklärten, absoluten Intellektuellen; wir unterrichten auf sexuellem Gebiet, wir erziehen und klären auf. Wir stehen auf westlichem Niveau und Geist, vor den Toren des XX. Jahrhunderts, führen die Natur mit ihren Fehlern und Tugenden vor, wie sie durch den Schöpfer — gut oder schlecht — errichtet wurde. Wer im Káviár etwas anderes sieht, soll das Blatt nicht in die Hand nehmen.

— Fotó Mandel, Páris —

Intelligens urinő

nem utazik vonaton utmutató nélkül. Nem kérdezzet állandóan — ismeretlen utitársaitól — hanem vas-
uti menetrendet használ! Minden tudnivalót tartalmaz román, magyar és német nyelven a praktikus
összeállítási „Hermes” vasuti menetrendkönyv, melynek kezelése könnyű, semmi tanulmányozást
nem igényel. A 168 old. kompl. vasuti utmutató ára 50 lei, kapható az összes menetjegyirodákban, könyv-
és újságárusoknál. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal: Braşov, Str. Reg. Carol 6.

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét fel-
hívjuk, hogy a nagy portóköltőség és a
hosszadalmas adminisztrációs munka el-
kerülése miatt a lapban hirdetett összes
„Bán-dor” könyveket megvehetik mind-
ama helyeken, ahol a lapot szok-
ták hetenként megvásárolni. De a pénz
előzetes beküldése ellenében, vagy
utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadó-
hivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusitókna, vagy
fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendel-
hető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai, (elfogyott)
2. Kató mint asszony 50.—
3. Kató válása, képekkel 50.—
(E két utóbbi csak korlátozott példányban)
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70.—
5. Színésznő emlékiratai, 9 drb.
tollrajzzal Dinár 200.—
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon
1—26 szám, hibátlan összeáll-
ításban, a „Nőuralom” c. nagy
sikert aratott regénnyel, kemény
kötésben, Dinár: 80.—
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon,
27—52 szám, hibátlan összeáll-
ításban, az „Orosz cári balett tit-
kaiból” c. páratlanul érdekes
cikksorozattal, kemény diszkö-
tésben, Dinár 80.—
8. Bestiák, négy darab fényképpel,
bibliofil kiadás, Dinár: 80.—
9. Párisi Album, tíz darab páros kép-
pel, Dinár 160.—
10. Kapu előtt, diákregegy, 164 oldalon,
angol vászonkötésben, Dinár: 50.—
11. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik,
esztendeje, egy nagy kötetben, kötve,
bármelyik esztendő ára Dinár: 245.—

Megjelent

és fiókkiadóhivatalunk azonnal szállítja
utánvét mellett az alábbi két új
könyvet:

Hét szüzlány története
bibliofil kiadás, kemény diszkötésben,
külföldi ára 150 lei, Dinár: 50.—

Nőuralom
kemény diszkötésben, bibliofil kiadás,
külföldi ára 150 lei, Dinár: 50.—

Divatcikkekben
a legjobb be-
szerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház
a józsefvárosi templommal szemben (4)

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótulajd. S. Papp)

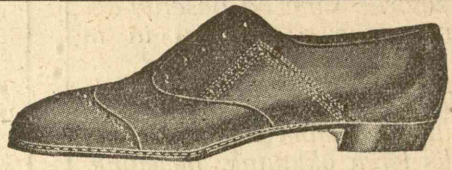
BOSZÁK ALBERT
műköszörtis. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörtülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

Dolly krém
puder
szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timisoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Ha Magyarországon fekvő tőkét
gyümölcsöztetni akarja;
fektesse be Budapest melletti ház-
ba. Félóránnyira Pesttől Gyömrő-
Tófürdőn 400-öles telekkel, 2 szoba
konyha és külön 1 szoba konyha
gyümölcsös, baromfi udvarral
és mellékhelyiségekkel 6200 Pen-
gőért, tulajdonostól eladó. — Cim:
Vajda, Magyarország
Gyömrő-Tófürdő
Mátyás Király-u. 20.

**Sodronymatrácok,
vas és rézbutorok**
valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecsukható ágyak erősen redukált
árakban: 40
Bozsák M. és Fia
R. T., Timisoara Tel.: 3-88
Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.
Árlap ingyen. Nagy készletek, olcsó árak

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:
Rácz Andrásnál
Timisoara, I. Str. Primăriei 8

IGIENA
fest, mos, tisztít

Parfumeria Kertész Lajos Timisoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.
Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő
Telefon 11-29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29
Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanszerelés, házteléfono és gáz-
kályhájavitást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Müller
a legszebben tisztít, fest, vasal
Timisoara, Gyárváros

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárvaros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Cehoslovákiában	40 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerkesztő:

BÁN-DOR

A nemi élet titkaiból

Női ruhadarab, mint fetis

Általánosan ismert, hogy mily befolyással bír a férfi normális szexszuális életére is a női pipere, ékszer és női öltözködés. Műveltség és divat a nőnek bizonyos mértékig mesterséges nemi jelleget kölcsönzött, melynek hiánya — ha a nőt öltözködés nélkül tekintjük — dacára e látvány izgató voltának, mégis idegenszerűleg hat. Emellett nem szabad szem elől téveszteni azt sem, hogy a női ruhadarabnak gyakran az a célja, hogy bizonyos nemi tulajdonságokat, másodlagos nemi bélyegeket (mell, csipő, combok) kidomborítsa.

Legtöbb egyénnél a nemi ösztön sokkal hamarabb ébred föl, mint a nemi érintkezés alkalmá és lehetősége fennállott volna és a fiatalság korai vágyai a felöltözött női alak szokott képével foglalkoznak. Innen van az, hogy a szexszuális élet kezdetén a nemi-igazgató elemek a női öltözködéssel asszociálódnak. Ez az asszociáció szilárd és állandó lehet akkor — vagyis a felöltözött nő előnyben részesül a meztelennel szemben. Ha az illető egyének, más perverzciók rabjai lévén, a normális élet és a természetes ingerek által nem tudnak kielégítést nyerni.

Ennek következtében a kórosan fokozott nemi ösztönben a szenvedő egyéneknél valóban előszokott fordulni, hogy a felöltözött nő jobban vonzza őket, mint a meztelen. Dr. Moll oly pácienséről emlékezik meg, aki meztelen nővel nem tudott közöszlenni; a nőn leg-

alább egy kombinénak kellett lennie; ugyanitt felemlít a szerző egy rendellenes nemi érzésű egyént is, aki hasonló ruhafetisizmusban szenvedett.

A jelenség okát nyilván ez egyének gondolatbeli onániájában kell keresnünk; ez egyének ugyanis számtalan felöltözött női alak látára, vágyat éreznek azok iránt, hamarabb, semmint magát a meztelen nőt megpillanthatták volna.

A ruhafetisizmusnak másik kifejezettebb alakja abban nyilvánul meg, hogy nem általában a felöltözött nő iránt vonzódik az illető, hanem a ruha bizonyos neméhez, alakjához. Megérthető, hogy az erős és főképp korai nemi benyomás, mely az illető nőnek bizonyos öltözködésével állott kapcsolatban, hyperästhetikus egyéneknél a ruha iránt igen intenzív érdeklődést kelthet.

Hammond egyik művében a következő esetet idézi:

X. tábornok fia, vidéken nevelkedett, 14 éves korában egy fiatal nő avatta a szerelem titkaiba és örömeibe. A nő szőke volt, haját fűrtökben viselte és hogy el ne árulja magát, szeretőjével csak rendes ruhájában — fűző és selyemruha — érintkezett nemileg.

Midőn az illető tanulmányait befejezte és csapathoz osztották be szolgálatra, itt szabadságát akarta élvezni és azt találta, hogy nemi ösztöne csak bizonyos feltételek mellett ébred fel. Így barna leány legkevésbé sem tudta felizgatni,

hálóruhába öltözött nő pedig legnagyobb szerelmi hevét el tudta fojtani. A nőnek, aki őt fel akarta izgatni, szőkének kellett lennie, fűzőt és selyemruhát viselnie, szóval úgy kell öltözködnie, mint azon nőnek, aki nemi ösztönét először keltette fel. Azon fáradozásoknak, melyekkel őt meg akarták házasítani, mindig kitért, mert tudta, hogy hálóruhába öltözött nővel szemben férji kötelességének nem fog eleget tehetni.

Hammond még egy esetet közöl, amelyben a koitus csak bizonyos kosztüm jelenléte mellett mehetett végbe. Ez megmagyarázza azt — amint Coffignon beszéli el — hogy bordélyházakban férfiak azt kívánják, hogy a nő, akivel érintkeznek, bizonyos kosztümet öltönn magára. Pl. balettáncosnőt, apácát s hogy ezen házak álcokból egész garderobot rendeznek be.

Ezen eseteket már csak egy lépés választja el azon stádiumtól, amelyben az egész szexszuális élet a fetisben összpontosul: ennek birtoklása és tartogatása elégséges arra, hogy orgazmust, sőt az ejakuláció centrumának ingerlékenysége esetén ejakulációt idézen elő.

A ruhafetisizmus harmadik alakja, mely a kóros jellegnek már magasabb fokozatát tünteti fel és leggyakrabban esik megfigyelés alá, abból áll, hogy többé nem a nő az, aki — ha fel is van öltözve, avagy az a bizonyos ruha van is

rajta, — elsősorban nemi inger szerepel, hanem a nemi érdeklődés a női ruházat bizonyos részéhez annyira hozzákapcsolódik, hogy a ruhadarab kéjes képze a nő összképzetétől teljesen különvált és így önálló jelentőséget nyer. Ez a tulajdonképpeni ruhafetizmus, ahol élettelen tárgy, a ruházatnak különvált része, szolgál egyedül a nemi ösztön felkeltésére és kielégítésére.

Az esetek igen nagy részében női fehérneműről esik szó, mely intim karaktere folytán különösen alkalmas ilyen asszociációk alakulására.

A kötény oly ruhadarab, melynek ugyan tulajdonképpen nincs intim karaktere, de szövege és színe az alsóruhára emlékeztet és egyszersmint a viselet helyének is megvannak a nemi vonatkozásai.

A ruhafetisistáknál sokkal gyakoribbak a női cipőért rajongók; számtalan eset közül igen sok képezte tudományos megfigyelés tárgyát, míg a hozzá hasonló keztyűfetisizmusról csak egynéhány közlés van. A cipőfetisizmusnál azonban hiányzik a tárgynak a női testhez való közeli vonatkozása, mely az előbbi ruhafetisizmust érthetővé teszi. Ez okból is mert nagyon sok olyan eset ismeretes előttünk, amelyekben a cipőért való rajongás tudatos és kétségtelen módon masochistikus természetben rejlik, különösen akkor, ha kifejlődésének más módja a speciális esetben nem mutatható ki.

Modern pár, férfi és nő keresi szintén modern temesvári asszony vagy leány ismeretségét, akivel kellemesen elszórakozhatna. Leveleket lapunk kiadóhivatala továbbít „Hármasban” jelige alatt.

Uriember románul tanulna intelligens, erélyes temesvári hölgytől. Levelek „Szigoru” jeligére a kiadóhivatalba küldendők.

Fiatalkisasszony hivatalnokleány, aki a férfiakban csalódott, megértő női lélek barátságát keresi. Lehetnek vidékiek is. Értesítést „Férfinélkül” jeligére a lap kiadóhivatalába kér.

Fiatalkisasszony levelezne idősebb uriemberrel, akivel szabadon elbeszélgethetne az őt érdeklő dolgokról. Leveleket „Gladyolus 17” jeligére a lap kiadóhivatalába kér.

Szexszuálit tanágmódó

Többeknek. Azoknak, akik a keresztretjvény pályázaton nyertek és a „Vera” naplója c. könyvet választották, kérjük szíves türelmét, mert a könyvet csak a jövő héten küldhetjük el.

B. E. Subotica. A pályázaton nyert könyvet a szabadkai bizománysunknál átveheti. Kérjük ott jelentkezni.

K. I. Lugajul de jos. A nyert könyvet címére elküldtük.

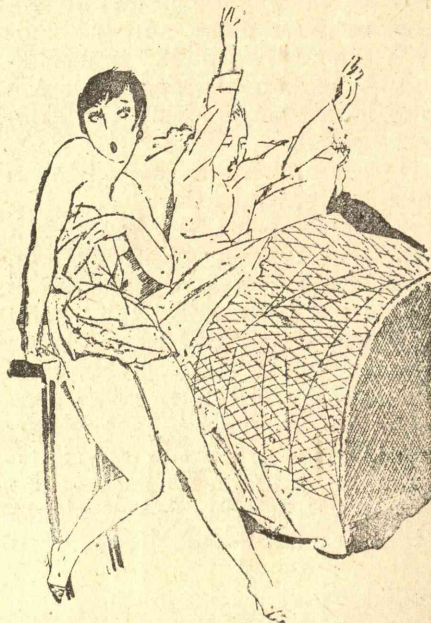
Hitetlen. Ideálját egy kis ártatlan hazugságon kapta. Azóta kijózanodott belőle, nem tudja már úgy szeretni, mert amint mondja, maga csak a nyílt, egyenes embereket szereti, minthogy sohasem hazudott még senkinek. Hát kérem, ne tessék ilyeneket mondani. Hígyje el, ennél kopottabb és jámborabb frázist már nem is találhatott volna. Hogy ön még soha senkinek sem hazudott? Nem dicsérte meg egy barátnője ruháját, holott azt nagyon is izléstelennek találta? De ezt csak éppen úgy mondom, mert valójában mondott ön ennél nagyobb hazugságokat is már és hígyje el, hogy ez még csak nem is bűn, mert aki mindig az igazat mondaná meg, azt egy héten belül vagy agyonvernék, vagy az örültek házába zárnák, vagy mindenki összeveszne vele. Ne tessék

tehát ilyen magas apostoli álláspontonra helyezkedni. A kóros hazudozás jellembeli fogatkozás. De egy kis jámbor, ártatlan füllentés? No, ugye, mégis kibékül az ideáljával?

P. I. 21. Azt vetik az önfertőzés ellen — írja többek között — hogy az a mechanikai kivitelet folytán a külső nemi szerveken elváltozásokat okoz. Későbbi következmények: korai magömlés a normális nemi érintkezésnél és ezért a partnernő ki nem elégítése. Mik ezek szemben a praktikus orvos tudomány pozitív eredményei? Vagy ez az ellenvetés mégis jogosult? ...Válasz: Erre vonatkozólag nincs semmi pozitív tény, ami ismeretes volna. Nagyon is valószínűtlen, hogy az onánia ilyen elváltozásokat okozna és nem is lehet ilyesmit elképzelni. A korai magömlés is később a rendes nemi érintkezésnél egész más tényezőkkel függ össze; kifejezése azoknak az általános és speciális félelmeknek a nemi aktustól, amelyek az onanizálók lelkiismeretfurdalásaival és szorongásaival vannak összefüggésben, de semmiesetre sem az onánia mechanikai aktusával. Ez a nézet is egyike azon sok más beképzelésnek, amely azt hiszi, hogy az onánia mint olyan, a potenciát károsan befolyásolja.

Szabad-e őt szeretnem? „Beleszerettem egy kollégámba, aki azonban nem viszonzozza érzéseimet. Féltékeny kétségbeeséssel nézem, hogyan udvarol a többi kolleganőnek. Mit tegyek?” — ...Kedves kisasszony, ön nem azért jár a hivatalba, hogy ott idilljeit bonyolítsa le. Nekem régi és merev álláspontom, hogy a hivatalban a főnök ne udvaroljon a tisztviselőnőknek és viszont a hivatalnokkisasszonyok is semleges területen bonyolítsák le szívégyeiket.

Rózsa. A nemi érintkezésnek folytonos vagy legalább is gyakori megszakítása impotenciához vezet-e? ...Nem, de könnyen idegességhez. Az ember csak elveszíti idő folyamán a nemi érintkezés utáni vágyát, mert az élvezet

zet a legmagasabb fokán félbe lesz szakítva. Az impotenciának rendszeren sokkal mélyebben járó okai vannak. A zavar aztán független a megszakitásoktól. Az ember használjon jó védőszereket és akkor nem kell megszakitani a nemi érintkezést.

Annus. Azt kérdezi, hogy mit tegyen? Tartsa-e fenn a barátságot, vagy szakítson azzal a rokonszenves ifjuval, aki azt írta önnek, hogy 3—4 év eltelté előtt szó sem lehet házasságról? Az a kérdés, hogy mit ért ön barátság alatt? Ha egyszerű pajtáskodásról van szó, akkor természetesen semmi akadályja annak, hogy ezentul is találkozzanak, mert hiszen minden fiatal lánynak szüksége van társaságra. Ha azonban úgy érzi, hogy ez a barátság nyugtalanságot vinne az életébe, nem tudná megőrizni lelki egyensúlyát, akkor sürgősen szakítson, mert 3—4 évi várakozásra okos és jövőjével tördő leány nem rendezkedik be.

Sportember. Lehetséges-e — kérdi — hogy egy férfi, aki mint egy aszkéta él, napi hidegzuhany, torna, sport, stb. által a nemi életet feleslegessé tegye? Egy időre feltétlen lehetséges. És a kérdés csupán az, hogyan viseli el tartósan a megtartóztatást, hogy idővel nem-e lépnek fel ideges tünetek és, hogy tökéletesen rendben lesz-e, ha egyszer a nemi érintkezést fel akarja venni? A sportolás által le lehet vezetni a szexszualitás egy részét, de visszamarad mindig a szexszualitás egy maradéka, amely más irányba el nem téríthető. És ez, tekintve, hogy nem lesz kielégítve, elnyomást szenved és később ideges tüneteket okoz.

Komoly leányok. Nem szeretem, ha valaki azt mondja: én nem vagyok mai lány! Nagyon igazságtalan és felületes dolog léhának, erkölcstelennek bélyegezni valakit azért, mert „mai”. Hát milyen legyen? Mult századbeli? A „mai” azt jelenti, hogy megértette az idők szellemét és izlésben, gondolkodásban alkalmazkodik ahhoz. Nagyanyáink is a maguk korában „maiak” voltak. Az tehát nem dicséret, ha valaki azt állítja magáról, hogy nem mai leány, hanem súlyos hiba, mert benne foglaltatik az a vallomás, hogy nem tud haladni a korrall, ami ugy a szellemiek terén, mint pedig a modor, izlés, öltözködés kérdéseiben maradiságot jelent.

Ha az ilyen ember nem tud boldogulni, úgy természetesen a kort szidja, amely nem érti meg. Holott a dolog fordítva áll: ő nem értette meg a kort. Belőle hiányzott az életképesség, a lendület. A sokat kritizált mai lányok éppen eleget dolgoznak, tanulnak, küzdenek az étellel. Nem ocsárlást, hanem tiszteletet érdemelnek.

Államtitok

— Miért nem hívod be a szobaleányt, hogy az öltözködésnél segítsen?

— Hogyne, majd egy konkurrenzt nevelek magamnak.

Modern

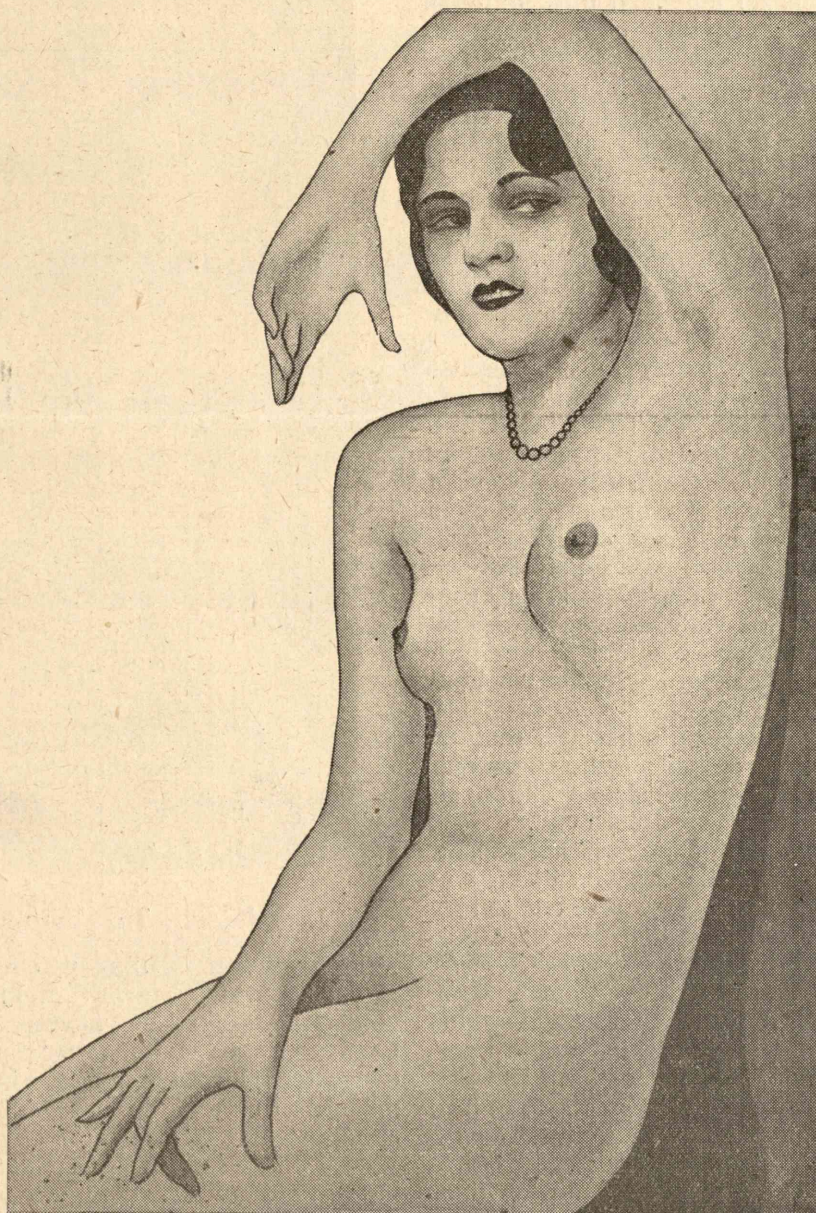
— És mennyi hozományt ad kedves leányával?

— Igazán nem tudom... meg kell néznom az apróhirdetéseket, hogy mennyit ígértem.

Lányok között

— Hogy követhetted el azt a végzetes ballépést?

— Kérlek meg akartam győzni Lajost arról, hogy nem vagyok olyan modern félszűz, mint a többi!...

— R a j z —

A kenti kastélyban

Egy napfényes délután Pimsetton hercegnő, a kenti kastély ur-nője a térdén szorongatta a szerzetest, aki fölöttébb fáradtnak és mélabusnak látszott.

— Godofréd — suttogta az asszony vibráló hangon — én tudom, mi bánt téged. Te el akarsz menni a kenti kastélyból. Rajongó és áhitatos vezeklésemet, heves megvesszőztetésemet már unod, ugy-e és beteltél velem?

Godofréd sötéten felkacagott:

— Oh, isteni hercegnő — szólott sajátos rajongással, miközben kezei felfedező utra indultak az asszony bő ruhája alatt és szerzetesi csuháját a benső hév kidagasztotta — oh, isteni hercegnő, veled nem lehet betelni. Illatos és borostyánkő árnyalatu tested örök forrása a gyönyörnek. Minél többet merítek belőle, annál jobban szomjazom.

— Oh, akkor meríts! Meríts! — kiáltotta a hercegnő dacos biztatással és mosolygón hátrahanyatlott.

És testi ékességeiből, titkaiból és mélységeiből oly üdvöztető menyországot tárt fel ismét Godofréd előtt, hogy az ifju szerzetes az áhitat mohó gyorsaságával és a látott dolgok okozta emberfölötti élvezettel hajolt az oltár fölé.

— Elég volt a nézegetésből — mondta a hercegnő szikrázó szemekkel és vágyakozóan széjelebb tárta felséges combjait — először vezekelni akarok s aztán vesszőzél meg.

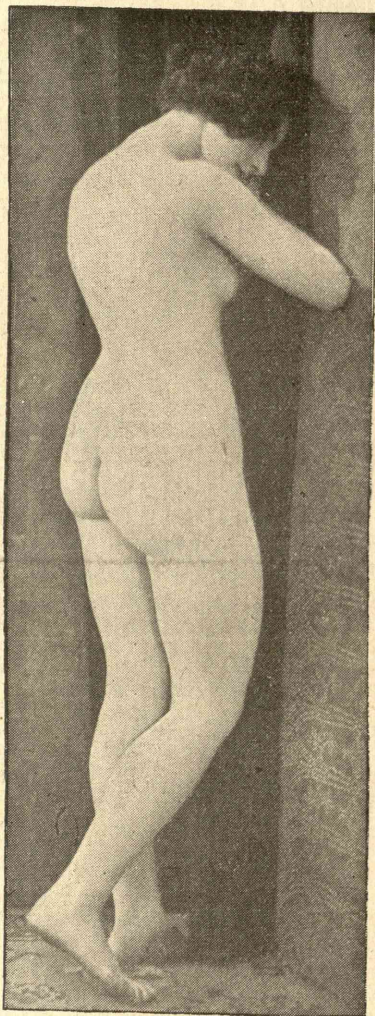
A vezeklés a szerzetesi rend és Godofréd egyéni miszticizmusának mélegható, de egészen könnyed és forró gyöngédsége volt.

— Oh, istenem — hörögte a hercegnő, miközben meztelen testével valóságos vitustáncot járt az izmos férfikarokban — micsoda nagy üdvökben részesítesz te engem. És áldom a francia kormányt, mely a szerzeteseket kiutasította. Már ideje volt, hogy hozzánk, Angliába is némi jó származzon át. Godofréd, ah... mindjárt ott leszek, ahová vágyódom, csak még egy kicsit tarts ki...

Igy fohászzkodott Pimsetton hercegnő, miközben Godofréd a vakbuzgó és rajongásban megnyílt csuhával, ziháló mellével és remegő marmorával valami zord és

fulmináns sátán benyomását tette.

Aztán következett a megvesszőzés. Az élvezett gyönyöröktől még mindig remegő asszony szabad prédául adta testének csodás gömbölyűségét és ebben a még hevesebb formájú műveletben Godofréd egy büntető, marcangoló oroszlánhoz hasonlított. És izgal-

Fotó Káviár, Timișoara

mában, melyet az asszony elnyúlt meztelen teste szerzett neki a meggyőződésnek, a vágynak és boldogság felé való törekvésnek oly szilaj buzgalmát mutatta, hogy már-már úgy tűnt, mintha gyűlölné a nőt és meg akarná ölni.

— Te nem ismered a szerzetest — hörögte rekedten — te nem ismered őket... Az erejük kifogyhatatlan, a hatalmuk véghetetlen. Őljelek meg? — kérdezte tébolyoszerű tekintettel és örületes csa-

pásokat mérve az asszony testére.

— Igen, ölj meg! — dadogta ájúlodozón.

— Kutya egy nő — gondolta Godofréd — maga Páter Enormus, a rendfőnök, de még az egész rend sem volna elég neki.

És minden hevét, minden erejét központosítván, valósággal megropogtatta a hercegnőt.

— Ah! — sikoltott az asszony, — te szörnyeteg... hiszen összetöröd minden csontomat. S mikor kissé összeszedte magát, hercegnői méltóságával intett a szerzetesnek, hogy távozzék.

Emez hátrált, leült egy székre, hallgatott, gondolkodott és komor volt.

Ámbár a lelke mélyen örvendett talán. Ez örületes vezeklés végső fájdalmából némi reményt merített a jövőre nézve. Mert Godofréd a kenti kastélyban való tartózkodás minden komfortja és öröme dacára már elkiváncozott innen; kimerítette az asszony szerelmi telhetetlensége. Vágyott a kóborlás után, kötelességtudóan és hivatás-szerűleg alamizsnát akart gyűjteni és a kenti mezőkön gyönyörű parasztleányokat is látott, akik rövid szoknyában számocákat szedtek és izmos, meztelen combjaik ki-látszottak.

Ezenközben Pimsetton hercegnő összevert testét tapogatta.

— Most már eleget vezekeltem — mondta keserűen.

— Dehogy, még nem eleget — felelte Godofréd, nehogy gyanút keltsen. — Az uzsonna után ismét meg foglak vesszőzni és vacsora után is, inielőtt az ágyadba mennék.

— Fogod az ördögöt! — csatant fel a hercegnő haraggal — az uzsonnánál különben sem leszel már itt. Hiszen te megölnél engemet, összetörnél, mint egy porcelánvázát. Eredj az utadra, Godofréd, én eleget vezekeltem! Itt van egy kis tiszteletdíj.

— Egy kevés bánatpénz — mondta Godofréd és a csillogó aranyakat a zsebébe csuszlatván, kiosont az ajtón.

De az előszobában megpillantotta Rosaliet, a csinos komornát. Hirtelen egy sarokba szorította és az alamizsnagyűjtés érdekében, a szoknyája alá nyulván, megragadta ott, ahol legkevésbé illik.

A marha férj

— Na még egyszer... gyere!

— Nem, te telhetetlen... Minden percben hazajöhet az uram!

A szép szőke asszony kacagva vergődött a férfi karjai közt a pamlagon. Már túl voltak az első viharos szerelmi ütközeteken, de a félig meztelen asszony láttára Fazekasnak újra fellángolt a vére és széjjel nyitva az asszony pongyoláját, mámoros csókokkal borította a melleit és a combjait, állával tolva fel rólu-
luk a kis selyemkominét.

A férfi izgalma az asszonykára is ráragadt és már hajlandónak mutatkozott a délután folyamán immáron harmadszor is megadni magát, mikor kint az előszobában kulcs csigorgás zaja hallatszott.

— A férjem! — sikoltott halkan az asszony, ellökve magától a férfit. — Térjen magához... szedje össze magát... Vegye fel...

— Hol a kabátom?

— Jézus Mária... Hová tetted? Talán a diván mögött...

Fazekas négykézlábra ereszkedve a pamlag alá bujt és lázasan keresgélt. E pillanatban belépett a férj.

— Drágicám...

Kitárt karokkal ment az asszony felé, aki dermedt mosollyal ült.

— Hát ez ki? — kérdezte eltűnődve, a pamlag alól kilátszó lábakra mutatva.

— Ez?... izé... ja... nézd csak, ki lehet ez? — hebegte az asszony.

Fazekas közben megtalálta a kabátját és kibujt a pamlag alól.

— Fazekas Feri...

Ez pedig nagy zavarában lihegését hirtelen röhögéssé változtatja át, amitől az egész teste rázkódik.

— He-he-he... szervusz, Lacikám... he-he-he!

— Mi az? Hogy... hogy kerültsz... miért vagy... mit röhögsz?

— He-he-he!... Jaj, az oldalam... mindjárt te is röhögni fogsz... várj egy kicsit...

A férj kérdőleg nézett egyikről a másikra.

— Na, de nem értem...

— Várj, na... mindjárt — feldoklott amaz a nevetéstől. — Ejnye... csak felveszem... Szóval kérlek... Elmesélhetem Lacinak is? — fordult merészen az asszony felé.

— Miért ne? — felelte ez közben, dermedt mosollyal.

— Hát kérlek — éppen egy izét... egy kalandomat meséltem el a nagy-

ságos asszonynak... de roppant komikus kaland... nem győzőm röhögéssel... Hát kérlek... de miért nem ülsz le?

— Nem értem... mit keresel te a diván alatt... és ingujjban...

— Várj... Hiszen éppen azt akarom elmesélni... Szóval izé... ilyen furcsa kaland történt velem, izé... tegnap, valahol... éppen meséltem a nagyságos asszonynak. De kérlek — diszkréción!

— Hogyne — felelte a férj nevetve és leült — szóval gáláns

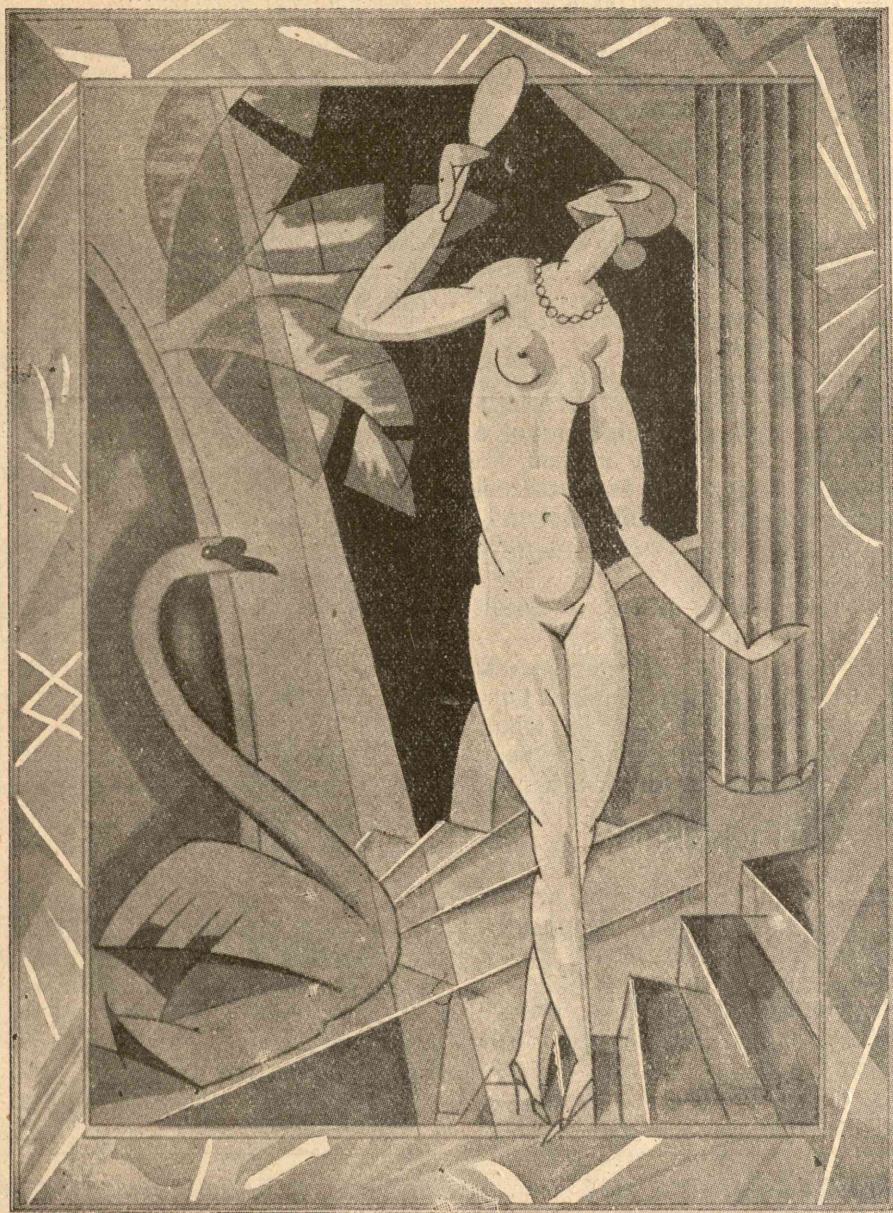
kalandról van szó? Te huncut?

— Na igen, kérlek — mit tagadjam. Előttetek nincs titkom, ilyen régi barátok előtt. Hát kérlek szépen... a kalandnak az lehetne a címe, hogy mennyire buta egy férj.

— Ez jó lehet, te! — röhögött a férj, tréfásan megbököve a barátját.

— Na igen. Kérlek szépen — ott vagyok tegnap egy izé... egy nagyon kedves hölgnél látogatóban — nevet nem mondok — ti is ismeritek.

— Csak nem a? — kíváncsiskodik a férj

Kubizmus

— Elég! Találgatni tilos. Kitálalni lehet. De nem is ez a fontos. Szóval ott vagyok — és hát kérlek... mégegyszer szerettem volna megölelni az asszonykát, mielőtt elmegyek...

— Ej nagy selyma vagy te — nevetett a férj. — És csókoltad az asszonykát, mi? Te komisz! Neked csak szerencséd van a nők körül.

— Hát egyszerre — képzeld, már ott voltam újra a menyország előtt... az asszonykán csak a kombiné... sőt még az sem... akkor egyszerre az előszobából kulcsörgés, léptek... szóval...

— Szóval? — néz rá bután a férj.

— Hát nem érted?

— Nem.

— Na mit gondolsz, ki jön?

— Aha? Értem már — csap fejére a férj. — A villanyszerelő!

— Te buta! Hát elfelejtetted, mi a címe ennek a történetnek?

— De hogy is! Az, hogy menynyire buta tud lenni egy férj. Érttem már! A férj jön. Nagyon jó!

— Ugy van, jön a férj, én meg nem találom a kabátomat... muszáj röhögni, ha eszembe jut... hogy velem mik történnek! Lecsuszott a földre... a diván mellett.

— Na és? — nevetett a férj.

— Na és képzéljétek, én kerestem a kabátomat... nincs sehol a szobában... erre fogom magam, lekushadok négykézláb és igyekezem bebujni a diván alá és ott keresem...

— A diván alá? — kérdezte a férj elgondolkodva.

— Talán úgy érti... — szólt közbe az asszony.

— Éppen ezt a jelenetet meséltem feleséged önnagyságának — folytatta fölényesen Fazekas — mikor jöttél. Megmutattam ingujjban neki, hogy másztam a diván alá, mint egy kenguru.

— Ahá! Értem! Éppen ezt mutattad.

— Éppen ezt. Tudniillik az úgy volt, hogy mikor a férj betoppant... én másztam, de nem fértem be a diván alá és a lábam kinn maradt... éppen ezt mutattam önnagyságának, mikor bejöttél, ezen röhögtem.

— Óriási! — kacagott a férj, a térdeit csapkodva.

— Na te szép kis helyzetben lehettél... — Képzelheted. Persze meglát. Kénytelen vagyok felállni, ott állok ingujjban — és most barátom — na most, hogy magyarázom ki magamat?

— Most légy okos, Domokos — röhögött a férj.

— Én is azt mondtam magamnak. Most valamit gyorsan ki kell találni, mondok magamnak, amivel megmentem a helyzetet.

— Rémes! Brr! Rossz gondolni is rá.

— Érted, hogy most kétségbeesésemben valami egészen marha ötletre kell elszánnom magamat. Fejest a helyzetbe — vagy sikerül, vagy nem! A férj, afféle buta fráter — amilyen csak egy férj lehet...

— Te, nem a Grünf...

— Pszt! Találgatni tilos. Szóval a férj kimeresztett szemekkel néz rám, én meg lihegek a felindulástól... képzelheted...

— Na mondd már — sürgette a férj — roppant izgalmas helyzet...

— ... hát azt csináltam, hogy átjátszottam a lihegését a nevetésbe — érted?... és a szemébe röhögtem neki. A marhának. A szemébe röhögtem.

— Óriási! — ujjongott a férj. — Na és? Persze, nem értette, mit röhögsz.

— Nem A marha. Nem értette meg.

— Csak egy férj lehet ilyen marha.

— Ugy van!

— Na és hogy vágta ki magad?

— Hogy? Nagyon egyszerűen. Az a szerencsém, hogy nem jutott semmi az eszembe, tudod. Erre kérlek, tudod mit csináltam ijedtemben? Ijedtemben kiböktem az igazat.

— Megmontad, hogy izé... a feleségét... hogy szerelmeskedtetek a diványon?

— Igen. Csakhogy úgy mondtam el, mintha ez az egész dolog nem akkor történt volna — máshol... másvalakinek a feleségével. És azt mondtam, hogy azon röhögök, hogy éppen azt mutattam az asszonykának, hogy hogyan másztam én a diván alá, kérlek, annak idején... Szóval: igazat hazudtam.

— Hihetetlen vakmerőség! És az a marha elhitte?

— Elhitte és jót röhögött rajta.

— És a helyzet meg volt mentve.

— Meg, barátom. Hihetetlen, ilyen marha csak egy férj tud lenni... hogy nem vette észre?

— Csak egy férj! És hogy nem volt neki gyanus, tudod kérlek. — Hihetetlen, milyen marha egy ilyen férj!

— Mit szólsz hozzá?

— Hihetetlen! Mert erre például, hogy milyen marha, persze biztosan nem kérdezte, hogy hát hogyan vágta ki magad?

— Mikor? — kérdezte bután Fazekas.

— Hát mikor a férj betoppant.

— Melyik?

— Hát, amelyikről azt hazudtad, hogy azzal történt, ami vele történt.

— Melyikkel?

— Azzal a tegnapelőttivel...

— Ja!

— És mit feleltél volna, ha kérdezte volna, hogy hogy vágta ki magad?

— Ugyanazt — nézett barátjára Fazekas. — Hogy azt mondtam a férjnek, hogy éppen meséltem a feleségének a kalandot.

— Óriási! Nagyszertű! Tudod, milyen kitérő történet ez? Mit szólsz hozzá, anyukám?

— Igazán rendkívül érdekes — felelte lesütött szemekkel az asszony.

— Hát ezt azért igazán nem hittem volna, hogy egy férj ilyen buta legyen — folytatta a házigazda.

— Pedig sokat hal az ember effélét — jegyezte meg az asszony.

— Persze, hogy hal, meg olvas. De ilyen jót, mint ez a vicc, ami a Ferivel esett meg... egy egész kabaré-jelenet. Így, ahogy elmondtad, kabaré-tréfát lehetne belőle csinálni. Hiszen kabarészerző vagy.

— Azt hiszed?

Azt hát! „A marha férj, vagy igazat hazudik a házibarat” címen.

— Ne izgass, mert még megírom.

— Csak valami jó poén kellene hozzá — mert így nincs poénja.

— Azt éppen tudnék találni — szólt elgondolkodva Fazekas, aki most már mint szerző mérlegeli a témát.

— Ugy-e? — lelkesedett a férj.

— Te! Én is mondanék egy jó poént!

— Te?

Bukarest ~ Temesvár ~ Budapest ~ Bécs

között hetenként rendes kurirjárat közlekedik. Bármely küldönccszolgálatot és megbízást elvállal, azt pontosan elintézi: PINKERTON BOY iroda, Timișoara (Temesvár) Belváros

— Miért ne?... Például... te, tudom már — abból lehetne kiindulni, hogy miért nem tudtál bemászni a diván alá... mi? Jó, mi?

— Ugyan kérlek — felelte megvetéssel Fazekas — hogy miért nem? Ennek kevés köze van a dologhoz.

— Dehogyan — erősködött belemelegedve a férj — például mondjuk kiderülne, hogy azért nem fértél be, — mert a diván alatt már volt valaki: azt így lehetne megírni.

— Már volt valaki? — csodálkozott nagyra meredt szemekkel Fazekas. — Hát ez meg miféle marhaság?

— Na igen — mondjuk például a férjnek egy barátja, akit előzőleg elbujtatott.

— Hagyd abba öregem — veregette meg a barátja vállát mosolyogva és leereszkedő megvetéssel Fazekas. — Furcsán képzeled te el ezt a műfajt. Valami valószínűségnek is kell lenni — képtelenséget nem lehet beadni a közönségnek, olyasmit, ami teljesen lehetetlen.

— Teljesen lehetetlen? Fogadjunk, hogy nem is olyan lehetetlen. Már hallottam effélet.

— Ugyan ne beszélj.

— De bizony beszélek — kiáltott a férj felháborodva — egy barátommal történt.

— Mi?

— Hogy elbujtatott valakit a diván alá, kilesetni a feleséget.

— És aztán?

— A kellő percben előmászott a barát és mint tanu szerepelt a férj mellett, a válásnál.

— Ugyan ne hazudj ilyeneket. Ilyet ugy se hisz el senki.

— Fogadjunk, hogy van, aki elhiszi.

— Ki?

— Ki? Hát te.

— Én?

— Te hát. Jöjjön, csak, Kovács!

A diván alól mozgolódás hallatszik és kimászik egy férfi, leveri magáról a port, nyugodtan előrejön és meghajítja magát:

— Kezét csókolom.

Az asszony sikoltva felugrott, Fazekas pedig mintha megnémult volna.

— Van szerencsém bemutatni:

— mondta nyugodtan a férj — Kovács Gábor barátom, magánnyomozó. Most pedig mehetünk. Szervusz, Feri! Aztán értesíts, mikor a darabodat előadják.

Klári

Virágnyelv

A strandon történt. A vízből egy igéző fiatal hölgy mászott ki. Egy férfi, aki már régebben figyelte és szeretett volna megismerkedni vele, odalépett hozzá és így szólt:

— Elmenjek és elhozzam a köpenyét?

— Igen és nem — felelte a hölgy.

— Hogy értsem ezt?

— Ugy, hogy menjen el és ne hozza a köpenyemet.

Információ

— Milyen asszony a Blauné?

— Fád. Soha sincs egyszerre több szeretője, mint legfeljebb kettő.

Filozofia

— Eltévelyedett nőnek azt nevezik, akit nagyon könnyű megtalálni.

A vitás ügy

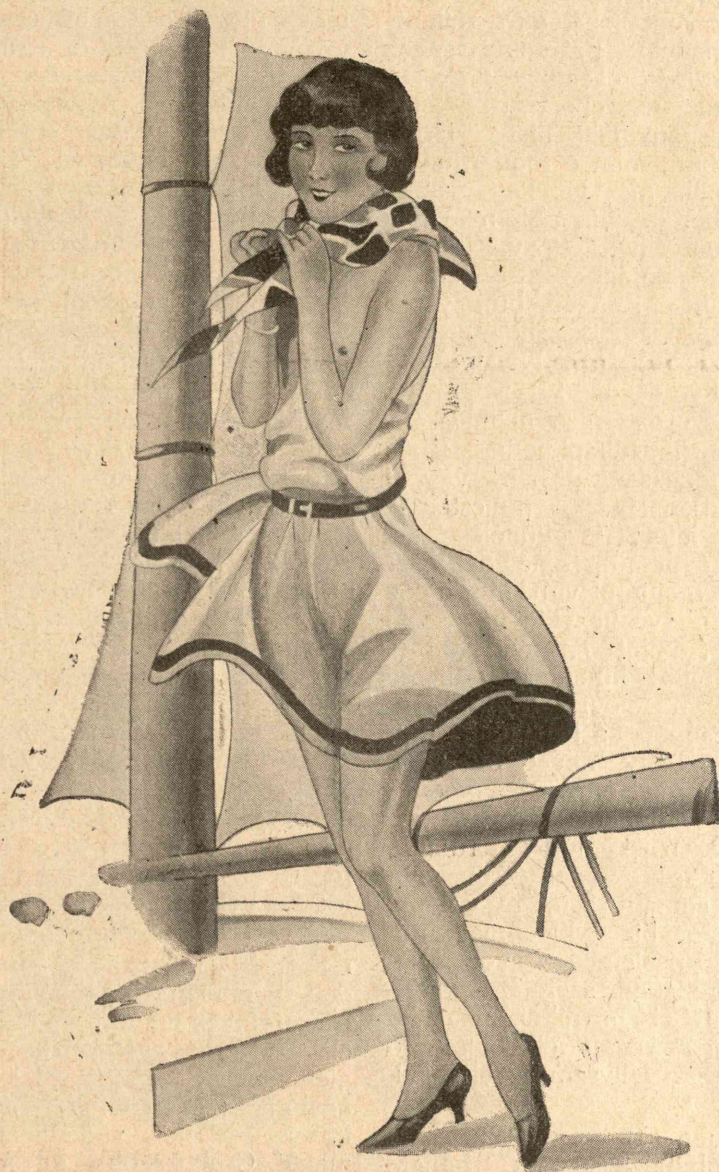
Két ember verekszik az utcán. Oldalt áll egy kis fiu és kétségbeesetten zokog. Valaki odamegy és megkérdi tőle.

— Miért sírsz, kis fiu?

— Verik az apámat — szipog a gyerek.

— Melyik az apád?

— Éppen azon verekszenek.

Gruber Kálmán rajza

Próba-éjszakák

Erkölcstörténeti tanulmány

A próbaházasság ma olyan fogalomná lett, mely Lindsey amerikai bíró útján egyrészt különös kedveltségre, másrészt éppen ellenkezőleg nem aláértékelendő rosszhíruságra tett szert. Nem hiába foglalkoztak ezzel a témával könyvek, folyóiratok és filmek és nem hiába bocsájtották el első szoszolóját, Lindsey bírót hivatalából, sőt egy templomban meg is verték.

Mert egy ember, akinek van bizonyos történelmi tudása, alig tudja megérteni, hogy a próbaházasság állítólagos új fogalmában — akár negatív, akár pozitív értelemben — mi lehet az a rettenetes szenzáció. Próbaházasságok mindig voltak, őseink — ha okosak voltak — éppen úgy nem vették asszonyaikat illetve férjeiket zsákban, mint a modern emberek és ha ma tényleg vannak még emberek, akik abban a naiv felfogásban élnek, hogy a házasságra lépők közel száz százaléka érintetlenül és anélkül bujt volna a házasság igájába, hogy alkalmmal nem nyalakodott a tudás fájáról, akkor ezen a szegény bostonban csak mosolyogni lehet.

Röviden megállapíthatjuk tehát: a próbaházasság, ez nem valami új, ezekben az „erkölcstelen” időkben feltalált együttélése két különböző nemű személynek, hanem egy alakjáról van itt szó az idejekorán véghezvitt házassági próbának, amint ez már volt is mindig, habár különféle változatokban és az elővigyázatlan Lindseynek csupán az lett volna a kötelessége, hogy nevet adjon a mindenki által annyira ápol és értékelt gyermeknek. És hogy ő tulment ezen és mindjárt ruhába is öltöztette a gyermeket, nem változtat semmit sem a dolgon, csupán azt bizonyítja, hogy milyen rossz pszichológus volt. Mert az emberek nem szeretik, házassági előtti viszonyaikat, még ha tisztes házasság is lett belőle a nyilvánosság fénykorja előtt kiteregetni.

Régebben ezt az egész ügyet nem próbaházasságnak, hanem próbaéjszakáknak nevezték és célja ennek a gyakorlatnak nemcsak az volt, mint a mi dekadens

napjainkban — hogy az emberek székszuális és lelki tekintetben összeillenek-e, hanem, hogy mindkét fél olyan testi előfeltételekkel rendelkezik-e, hogy egymással a nélkülözhetetlen gyermeket, a családja fenntartóját és szüleinek büszkeségét létrehozassák. Egy évszázadokkal ezelőtt kiadott könyvben megtaláljuk a falusi körökben szokásos ilyen próbaéjszakák leírását:

A parasztok között az a szokás uralkodik, hogy a leányok már jóval a házasság előtt mindazokat a jogokat megengedik udvarloiknak, ami máskülönben csak a férjek előjoga. Mihelyt egy ilyen leánynál közeledik a nemi érettség, — testi tökéletessége szerint — kisebb vagy nagyobb számú udvarló-sereg veszi körül, akik közösen versenyeznek kegyeiért mindaddig, míg észreveszik, hogy egyik közülük a legboldogabb. Akkor hirtelen eltűnnek valamenynyien és a kedvenc megkapta a hallgatólágosan kiadott engedélyt, hogy a leányt éjszaka zavartalanul felkereshesse.

De a leány romantikus elképzelésének nem volna megfelelő, ha a fiú a ház kapuján át menne hozzá. A falusi etikett feltétlenül megkívánta, hogy éjszakai látogatásait a tetőablakon keresztül hajtsa végre. Miként a régi lovagok szörnyű falakon másztak keresztül, hogy kedveseikhez jussanak, a parasztfiú is csak akkor volt megelégedve kalandjának kimenetelével, ha éjjeli látogatásai alkalomával minden reménye meg volt annak valószínűségére, hogy kitöri a nyakát és hogy istennője, miközben ő ég és föld között a legnagyobb életveszedelemben forog, ezenfelül még gonosz, csufoló szavakkal is gunyolja.

Ez a vitathatatlanul nagyon fáradságos vállalkozás azonban kezdetben nem juttatja más előnyhöz a szeretőt, minthogy néhány órát elbeszélgethet a leánnyal, aki ezalatt teljesen felöltözve fekszik az ágyban és a fiú minden intímabb közeledése ellen védelmezni tudja magát. Csak később ad jogot a leány kedvesének mindenféle falusi tréfák és csintalanságok elkövetésére, hogy rejtett bájairól

szemmel is meggyőződést szerezessen, meglepeti magát vele könnyű ruházatban és végül mindent megenged neki, amivel egy asszony a férfi szenvedélyeit kielégíteni tudja. De még itt is megfigyelhetünk egy bizonyos lépcsőfokozatot.

Próbaéjszakáknak, a szó szoros értelmében csak az utóbb említett találkozásokat nevezték, míg az első közeledési kísérleteket megjelölése „Hívó-éjszaka” volt. Gyakran azonban megtagadják a leányok udvarlójuk végső kívánságának teljesítését mindaddig, míg az erőszakot nem használ. Ez rendszerint akkor történik, ha a leányok kétségben vannak a fiú testi erőssége tekintetében. És az ilyen küzdelmet a fiú gyakran nagyon drágán fizette meg, mert nem kevés fáradságába került egy parasztleányt legyőznie, aki még nem rendelkezett azzal az érzéki izgathatósággal, melynek hatása alatt az előkelő asszonyok olyan könnyen lefegyverezhetők.

Ezeket a próbaéjszakákat naponta tartották, tehát a mai fogalmak szerinti próbaházassággal bizonyos értelemben megegyeztek, míg az előkészítő hívó-éjszakákat csak vásár- és ünnepnapokon, vagy azoknak előestéjén volt szabad megtartani. Előbbiek többnyire addig tartottak, míg mindkét fél végérvényesen meggyőződött egymás képességeiről, vagy pedig, míg a leány terhesnek érezte magát. Csak most lépett fel hivatalosan az udvarló a leány elnyerése végett, mire aztán az eljegyzés és esküvő — érthető okokból — nagyon gyorsan megtörtént. Hogy egy fiú egy leányt, akit teherbe ejtett, elhagyott volna, csak a legritkább esetben fordult elő, mert ezzel az egész falu gyűlöletét és megvetését vonta volna magára.

Az azonban gyakran megtörtént, hogy a férfi az első vagy második próbaéjszaka után nem jött többé, mert vagy a leány nem felelt meg a várákozásának, vagy pedig ő nem tudott minden mértékben eleget tenni a leány kívánságainak. Hogy ezáltal a lány rossz hírbe került volna, erre egyelőre semmi veszedelem nem állott fenn és csakhamar egy újabb

udvarló mászott be a tetőablakon. De ha ez is, sőt a harmadik szerető is elmaradt, akkor már süttogni kezdtek az obligát gonosz nyelvek és hangosan megnyilvánult a gyanu, hogy itt nem a fiu a hibás, hanem a leány hideg természete.

Megjegyzésreméltó ennél a szokásnál, hogy az akkori papság sem emelt szót a próbaéjszakák ellen, sőt a falusi lelkész gyakran érdeklődött is az illető leány szüleinél az éjszaka mikénti lefolyása felől.

A próbaéjszakák nyomai Németországon kívül csaknem valamennyi népnél megtalálhatók. Egy régi kézirat például az appenzelli „Reis-sontag“-ról a következőkben értesít:

„Appenzellben minden három hónapban ünnepet tartanak, melyet Reis-sontag“-nak neveznek. E vasárnapon összegyűl a fiatalság istentisztelet előtt, hogy egymás fölött kölcsönös szemlét tartson és egyelőre párokba verődjék. Ha minden fiu és leány talált magának szeretőt, akkor a lányok bemennek a templomba. Mihelyt az istentiszteletnek vége van, a korcsmába sietnek, ahová udvarlókik rendelték őket. Itt a fiuk már szorosan egymás mellett ülnek az asztaloknál és mindegyik magához hívja kedvesét, anélkül, hogy helyet is csinálna neki maga mellett.

De ettől a hadicseltől nem ijednek meg a leányok, hanem megrohanják a padokat és asztalokat, mint a vársáncokat, hogy betörjenek a fiuk hadirendjébe. De az amazonok erőlködhetnek, amennyire akarnak, nem tudnak többet elérni, mint egy kis helyet

udvarlójuk és annak szomszédja között, ahol aztán végszükségben a fiuk vállaira, karjaira vagy combjaira letelepedhetnek. Ebben a helyzetben, mely mindkét félre nézve nagyon kinos volna, ha a szerelem a legnagyobb terhet is könnyűnek és kellemesnek nem találná — maradnak a fiuk és leányok késő estig, énekléssel, tréfálgatással, becézgetésekkel és csintalanságokkal töltve az időt.

Mikor a szerelem ezen előjátékai a leányok és fiuk szívét már heves lángra lobbantotta, akkor a társaság széjjel oszlik és minden fiu hálókamrájáig kíséri szerelmét, ahol bőségesen megkapja udvarlásának díját. Két hónap eltelté után aztán megkérdezik az udvarlók hölgyeiket, hogy nem-e éreznek magukon valami szokatlan változást. Ha erre a kérdésre tagadó választ kapnak, akkor a

Bestiák
— Rajz —

fiúnak jogában áll, hogy megkezdett szerelmét folytathassa, vagy megszakítsa. Ellenkező esetben azonban nem marad más hátra számára, mint, hogy egy teherbe ejtett leány becsületét gyors házasság útján megmentse.

Miután Appenzellben éppen olyan gyakran előfordul, mint Svájc más vidékein is, hogy parasztleányok csak a mirtuszkoszoru elvesztése után tartanak esküvőt, ezért elrendelték, hogy a papok minden menyasszonyt megkérdezzenek, ha legjobb tudásuk szerint megtarthatják-e esküvőjüket egy keddi napon, mely nap egyedül az olyan menyasszonyok számára volt fenntartva, akik előtt tudomással bírt, hogy a sértetlen szüzességre való jogosultságok legalább is egy tulkorán beállott lebetegedés által nem fog megcáfoltatni. Ha pedig egy leány olyan szemtelen volt és gyóntatópapja előtt annak adta ki magát, ami már nem volt és az első szülés korai jelenségei által megszegyennítettik, akkor nagyon súlyosan büntették hazugságáért. Azok azonban, akik elég őszinték ahhoz és nem akarnak olyanoknak látszani, amilyenek többé már nem lehetnek, nem részesültek más büntetésben, csak abban, hogy szerdán, a szerencsétlenül járt szüzek napján kellett megesküdniök...

Hogy pedig úgy a nemes, mint az előkelő osztályokban is szokásban voltak a próba-éjszakák, erre elég példát találunk a történelemben. Így például értesülésünk van arról, hogy IV. János, habsburgi gróf 1378-ban, miután egy félévig intim összejövetelei voltak egy nemes kisasszonnyal, ettől azért kapott kosarat, mert a gróf nem felelt meg szekszuális kívánságainak. Egy évszázaddal később hasonló esettörténet a Habsburg házban. Miután III. Frigyes császár Itáliában eljegyezte magát Portugáliai Leonora hercegnővel és ezt az eljegyzést a római pápa is megerősítette, mégis vonakodott az együttélés véghezvitelére, mert nem akart olasz gyermekeket nemzeni. A hercegnő, akit ez a nem kívánt tartózkodás mélyen sértett, nagybátyjához, Nápoly királyához fordult, közbenjárását kérve.

A nápolyi király, maga is egy életvidám férfi, méltányolni tudta unokahuga szomorúságát és keserű szemrehányásokat tett a császárnak, mely a flegmájáról már híres Frigyesnél semmi eredmény-

nyel sem járt. Végül is a temperamentumos király elvesztette türelmét és felkiáltott:

— Tehát az én sajnálatra méltó unokahugomat Németországba akarod vinni és ha ott az első együttélés után nem tetszik neked, visszaküldöd hozzám, vagy talán elhanyagolod és egy másikkal jegyzed el magad? Aludj vele inkább itt, hogy ha — amennyiben megtetszik neked — magaddal viheted a kellemes árut, ha pedig nem tetszik, megtakaríthatod a visszaküldési költséget

Ez az álláspont még a csendes Frigyes is kihozta nyugalmaiból

és véghezvitte házasságelötti kötelességét.

Ugyanennek a császárnak leányával, Kunigundával, IV. Albert bajor herceg nyilvános együttélést tartott Innsbruckban, az esküvőt azonban csak sokkal később tartották meg, Münchenbe való visszatérésük után. I. Lajos bajor herceg Bozen Ludmilla grófnővel egész sereg hivatalos próbaéjszakát tartott, melyek annyira megtetszettek neki, hogy az egyévi idő eltelte után feleségül is vette.

Hogy a klasszikus ókorban is nagy szerepet játszottak a próbaéjszakák, az általánosan ismeretes.

Móric ártatlan

Történt pedig az ősi időkben, hogy Izsák, ki Ábrahámnak fia, Jakobnak pedig apja vala, meghala. Jakob eltemetése őt tisztelettel és ruháját megtépvén, hét napos gyászt ül vala utána házának földjén.

És azóta követik e példát Izrael fiai. Ülnek kedves halottaik után házuk, illetve saját palotájuk földjén hét napig gyászt.

*

Móric több ízben ült vala már. Nem mindig gyászt, de többnyire fog- és fegyházat. Mikor Móric lebonyolította az őszi lekvár üzletet, pihenésre bevonult a közeli törvényszék fogházába. Eleinte. Később már a fegyházba. Felesége pedig ezalatt otthon hűségesen gondolt az ő Mórikájára, kereskedett, szülte és nevelte részére a gyermekeket, kiknek születése rendszerint 8–9 hónappal azután következett be, hogy Móric a családi tűzhely tövéből álami kezelésbe ment át, miként egy felekezeti iskola.

*

A családi szaporulat illetően pontosságát csak akkor zavarta meg némi kétely, mikor Móric két esztendei váci vezeklés után örömtől repeső szívvvel sietett szerető nője tárt karjai közé s ott, — már mint a tűzhely körül — egy nyolchónapos csecsemőt talált vala játszadozni. A csecsemőt Izidornak hívták és nagyon magyaros arca volt.

Móric nem tartotta illendőnek, hogy ilyen csekélység miatt feldulja a családi békét és nejének még éjszakánként az ágyban, a legbizalmasabb pillanatokban sem tett emiatt

szemrehányást. Nyugodtan végezte napi és éjszakai teendőit. Egyrészt ki kellett pótolni az elmulasztottakat, másrészt sohasem lehetett tudni, mikor szólal meg ismét a hívó szózat, melyet kék papírra írva kézbesít a kisbíró. Ám Izidort hallgatagon gyűlölte.

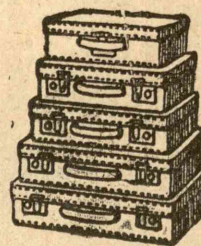
*

Izidor talán megérezte ezt a mélybenső gyűlöletet vagy mi, de egy szép napon örökre lehunyta szittya-jellegű szemét.

Móric eltemetése őt illő tisztelettel és amint a szent könyvekben megvagy on írva: hét napig szobájában földjén üle érte gyászt. Szó és panasza nélkül.

Mindössze egyetlen egyszer lázadt fel igazságérzete, mondván:

Sokat ültem már életemben, de ilyen ártatlanul még soha.

PERL

bőröndösmester
Timișoara, IV.
Bulev. Berthelot 11
„Elite” kávéháza)
szemben. (30.
Javitások, festések, ridikülök, pénztárcák nagy választékban.

3 nap alatt eltüntett: szepplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Sipeki hadnagy trombitása

— Régi magyar krónikákból —

Késmárki gróf Thököly Imre Őnagyságának Erdélyország fejedelmi aspiránsának seregiben szolgált vala Sipeki Tamás hadnagy, ki is vitézi tetteiről híres. A daliás termetű hadnagy trombitása ezidőben bizonyos Körömy Béla nevű ifju, az kinek ábrázatja még szőrtelen, avagy bajusztalan.

Incselkedének véle ezért föltszta uraimék nem egy versben, de az hadnagya Sipeki Tamás csak nem engedí, hanem rámondul az társira, mondván:

— Hagyjátok békin ez gyereket!

Az tábori élet pedig nem olyan, mint az klastrom. Biz sok csalfa szó, ének hallik ott. Ilyenkor pedig az trombitás orcája elpirula, akár csak egy szüzé, miért is az vitézek nem ismerék őt más néven, hanem csak az „Szüz trombitás” néven.

Sipeki hadnagy pedig folyvást maga mellett tartá az ifjut, sátorában vetette neki-e ágyat, az csatákban pedig folyvást mellette vagyon.

Hogy az váradi futás történt, mikoron Thököly uramat vasra verte az hitetlen török, a kurucok hada bevétte magát az erdőbe s ott éli vala át az telet, sátorok aljába. Hogy oszt utóbb az török megemberelte magát, Thököly uram is szabad lett, az vitézit pedig egybefuvaratta. Így került le az táborba uj-fent Sipeki hadnagy, meg trombitása: Körömy, az „Szüz trombitás”.

De ebbe az időbe már nem vala olyan karcsu az trombitás, mint elébb, hanem igen nagyon neki ereszkedett a dereka, hogy csak alig fedé be az kacagánya.

Kikerült a sereg Havaselőbe. Ott táborol jó ideig, miglen az török császár fermánt, azaz parancsolatot küldött Thököly uramra, meg az moldvai basára, törnének rá Erdély országára, holis az osztrák lett az ur és Heister generális a parancsoló.

Az basa ur meg is érkezett vegyes hadakkal s Thökölyi uram is megindula hadával az Hegyeknek. Nagy, fáradságos ut vala ez. Vizmosás vala az ut, fagyóké az kapaszkodó. Lovat is, lovas is ugy kell pedig sok esetben felhuzni az szakadékból.

Mégis negyednapra csak felér az sereg az oromra, az honnan már látni a zernyesti völgyet. Pihenést tartá itt az sereg. Táborot vernek

vala. Az tiszték sátrakba térnek s más részük meg ivásba áll.

Az tiszték sátori felől egyszerre csak nagy lárma, lőtás-futás hallik. Kiabálnak az hadfiak:

— Oda a Szüz-trombitás! Halálán vagyon!

Sietnek azért az felcserek is sátorába, de Sipeki hadnagy nem akarja beereszteni őket. Thököly uram is fülébe kapja ez hirt, maga is odasiet, parancsolja a hadnagnak, hogy engedné be az felcsereket.

Bé is engedé, s az trombitást ahogy nézik, csak látják ám, hogy nincs annak semmi baja, csupán szülni akar. Hogy Thököly uram ezt

észbe vevé, megkérdezi a trombitást:

— Vajh, mi dolog légyen ez?

Mire a trombitás mondá:

— Biz nem tudom én, Nagyságos Uram, magam se. Bizvást az trombita hordástól vagyon. Csuda ez! Thököly pedig Sipeki hadnagyra néze s csak ennyit felele:

— Bajosan lesz ez csuda, hisz igaz, hogy gyerek az ujszülött, de biz ha trombitától eredne, akkor trombita is von kezében. Hanem más isz mindegy, csakhogy Sipeki hadnagy uram másszor jobban számítsa ki az időt s az trombitást ne fiasítsa meg ép az csata előtt.

Klár

S z é p s é g s z a l o n

Az „ellenállhatatlan” szépségek.

Mi lenne a világból, ha csak az „ellenállhatatlan szépségek” számíthatnának szerelmi sikerekre? Például: mit csinálna az a sok száz millió nő, akire nem jut ezekből az ellenállhatatlanokból? Az egész emberfaj régen kihalt volna. A szerelmi hódításban nincs arról szó, hogy valaki általában ellenállhatatlan legyen, még kevésbé, hogy éppen a szépsége által legyen az. Akinek a meghódításáról és az ellenállásáról szó van, azok a másik nemen levő, de éppen olyan emberek, mint a hódítók, ugyanazok között az emberi korlátok között és szerencsénkre, ugyanazokkal a vágyakkal és ösztönökkel is. A népies bölcsesség tartja: minden zsák megtalálja a maga foltját, valamint: a szerelem vak. Ez így is van rendjén, de persze akkor is így volna, ha valaki nem találná rendjénvalónak. Csak a különösen drukkoló fiúk és lányok kételkednek ebben, a többiek tudják (vagy ami még több: gondolkodás nélkül érzik), hogy sem a férfiak nem epednek egy teljesen zárt, hideg és ellenséges nővilág várfala tövében, sem pedig a nők nem ostromolnak egy keleti kényurakból álló himnemű emberiséget, hanem a szerelmi élet változatos módszereivel és játékaival állandóan egymást keresik mind a

ketten és hogy ebben minden egyes embernek meg vannak a maga bőséges eshetőségei, hogy ha keres, talál is... Ami az „ellenállhatatlanságot” illeti, valamennyien jól tudjuk, hogy az ilyesmi csak a színházi szaklapok szótárában fordul elő általános tulajdonságul, a valóságban pedig mindenki a legjobb esetben csak egy vagy több ember-társára nézve ellenállhatatlan, de sohase valamennyire nézve. Sőt: mindenki legalább ugyanannyi emberre nézve elviselhetetlen, mint amennyire nézve ellenállhatatlan. Akiért hő és ellenállás nélkül való fohász kel a bámuló százazrek ajakán, annak a neve hallatára legalább ugyanannyian kapnak émelegést: ez a precíz számszerű igazság legyen a vigasztalása minden drukkoló fiúnak és leányak, aki azt hiszi, hogy ő a maga élete céljai számára nem eléggé ellenállhatatlan..

KOVÁCS SZAVA

TIMIȘOARA, IV. Fröbl utca 25.
(Czermák ház).

Uri fodrászterem, fekvő amerikai székekben való kiszolgálás. Olcsó, polgári árak, figyelmes, pontos kiszolgálás!

Hajvágás hölgyek számára is!

A SÁRGANYAKKENDŐS FÉRJ

— Irta : PITEGRILLI —

Mindig hűséges volt a férjéhez, mert a hűtlenség unalmas komplikációkra vezet. A szerelmet azonban sohasem utasította vissza. A szerelmet csak azok az asszonyok tagadják meg, akiket a szerelem megtagad.

Egy zsenge ifju, aki csak egyszer hetenként borolválja rózsás arcát, beleszeretett az asszonyba, ahogyan éppen tizennyolc esztendővel rajongani tudunk, amikor még eszünk nem termett a méreteknél és a porciónak. És felajánlotta az asszonynak a fiatalságát, a legszebb ajándékot, amit nőnek nyújthatunk; a pénz után. Az ifju ostromatán eredménnyel járt volna, ha nem követte volna el azt a botorságot, hogy rajongott érte. Egy nő mindig megtagadja magát annak, aki imádja, vinnyog körülötte, mert úgy tartják, hogy ki kell őket érdemelni, hogy méltóvá kell lenni hozzájuk, hogy a mienk legyen, hogy mindent meg kell tennünk értük, csak azt az egyet nem, amit tényleg kell: magunkévá tenni.

A második férfi, aki becsülete legázolására indult, rendelkezett ugyan azokkal a tulajdonságokkal, amelyek sikerre vezetnek a nőknél, többek között a megfelelő meny-nyiségű korlátoltsággal, de elkövetett egy jóvátehetetlen hibát: örök hűséget fogadkozott; 1932-ben nem létezik már olyan nő, aki örök szerelemre reflektálna. A mai asszonynak nem hosszulejratu szerelmet, hanem rövid lejáratu kalandot kell igényünk.

Igy tett egy skandináv festő, Schfernhk (olvasd: Schfernz h k), aki megérezte a kellő pillanatot és eltalálta a kellő hangot

Hősnőnk X. egyetemi magántanár felesége volt. Azokhoz az emberekhez tartozott, akik egy életen keresztül ezerszámra fogyasztják a vaskos foliánsokat, anélkül, hogy egy lépéssel is előbbre vitték volna a kultúrát, a művészetet. A tanár ur nem volt a szép emberek közé sorozható; fordított méretei voltak: kicsi az orra, nagy a hasa, hatalmas mancsai és apró lábai voltak,

ugy nézett ki, mint a normális ember eltorzítva a konvex-ükörben. És mindez: állandóan egy specifikusan ronda, sárga nyakkendővel.

Mindent összevetve olyan ember volt, akit meg nem csálni, isten ellen való vétek lett volna.

A szerelmet evőkanállal mérte a feleségének és az bár nem volt éppen férfitálc, nem elégedett meg ezzel a szűk adagolással.

A festő és X.-né egy szalonban five o'clock teán — mint mondtuk: a legalkalmasabb pillanatban — találkoztak. A hölgy diszerte a festő képeit, amiket sohasem látott

egy férfi, ha fiatal és érdekes, egy olyan házban, ahol még kiadó szoba sem kapható?

— És ha találnék egy rejtett kis fészket, jönne akkor?

— Nem mondom, hogy nem!

A festő hiába kutatott napokon keresztül lakás után. Minden fáradsága kárba veszett. Nincs rejtett kis fészkek; kétségbeejtő helyzet...

X.-né bizalma a festő találékony-sága iránt megingott. Mielőtt azonban egészen elveszett volna, fordulat állott be: a tanár urat, mielőtt még elindult volna otthonról, felhívták telefonon (az anonym levél már a denúciálás prehisztórikus idejéhez tartozik) rossz olasz nyelven, kissé idegenes akcentussal.

És másnap délután a skandináv festő az elegáns és szomjuhozó hölgy hálószobájának egyik kényelmes karszékeiben nyújtózkodott, illatos cigarettákat szívott a házi készletből, aromás likőrökből hörpintett, miközben az asszony érzékcsiklandó parfümmel permetezte a diszkrét világításba burkolt szobát és jóleső érzéssel csodálta az északvidéki gavallér leleményességét.

A szoba berendezése XVI. Lajos és az empire stílus között, meghatározhatatlan volt. A háttérben, az ágyak mögött hatalmas gobelinen két galamb csókolódzott. Az asszonynak kék a szeme, mint az égő püncs lángja.

Rövidesen azután, hogy mi történt a két ember között, azt bizonyossággal nem tudjuk. Valószínűleg azt tették,

amit Saint-Beuve úgy nevez: „a barátság arany-szögét” beverni. De talán semmi sem történt.

Bizonyos csupán az, hogy pontosan azalatt, amíg a festő az asszony hálószobájában időzött, az akadémia tanára, sárga nyakkendővel, türelmetlenül és dult ábrázattal a Porta del Popolo egyik elhagyott utcájában mérte az aszfaltot, hogy feleségét rajtacsipje, amint egy gyanus kapualjban eltűnik, vagy abból előbujik: amint az ismeretlen jóakaró azt reggel telefonon jelentette.

Ne haragudj...

*Ne haragudj, de nem szeretlek.
Te jó vagy tudom és szeretsz nagyon,
tőlem semmit meg nem tagadtál;
ha a kezéd kértem, ideadtad,
ha csókot kértem, csókot adtál
s ha azt mondtam: akarlak!
ugy adtad ide nekem a tested,
egyszerűen.
mintha egy szép könyvet kértem volna
[kölcson].*

De nem szeretlek.

*Büszkén, bolondul, dőre daccal
nem kaptad fel soha a fejed,
az arcomba még nem kacagtál
s kacér, asszonyi furcsa játék
nem dühített s nem részegített,
nem ölelt még idegen férfi,
nem szentelt meg másnak a vágya;
fehér vagy, jó vagy és csak az enyém!*

Ne haragudj, de nem szeretlek!

és a festő dicsőítette a nő szépségét és eleganciáját, noha most látta először. Együtt mentek haza autón és a nő felajánlotta barátságát. Ha egy nő felajánlja egy férfinak a barátságát, az annyi, mintha a kincsesládája kulcsát nyújtaná át.

Másnap egy kerti kávéházban találkoztak és a szép és kielégítetlen nő így beszélt a festőhöz:

— A férjem képes volna detektívekkel utánam kutatni. És az ön házában nem lakik sem jósnő, sem szabónő, sem manikűrös, — egyáltalán nem értem, hogyan lakhatik

A kairói bankrablók

(3)

Jókedvtűen dudolgatott magában, gondtalanul, hiszen veszedelemtől egyelőre nem kellett tartania. Milyen színes riportot fog ő erről az esetről hazaküldeni a lapjának Amerikába. Milyen szenzáció, melyet ő segített kinyomozni.

Gondolatokba mélyedve állt meg egy csatajelenetet ábrázoló nagy kép előtt, mikor mögötte nesztelenül elfordult egy nagy álló tükör és a titkos nyílásból kilépett Harry Piel hasonmása. Kezében vékony kötelet tartott és a vastag szőnyegen egyre közelebb lopódzott áldozatához.

A következő pillanatban a kötél a mitsem sejtő leány nyakára hurkolódott... egy durva rántás... egy gyöngye, elfojtott sikoly és miss Modin hangtalanul összeesett a földön.

A bandita vigyorgva nézte az ártalmatlanná tett ellenséget, aztán izmos karjaiba kapta és eltűnt vele a titkos falnyílásban. A tükör visszafordult a helyére és mi sem árulta el többé, hogy milyen rettenetes esemény játszódott le néhány perc előtt a szobában.

— Valamikor kamra lehetett az a csinosan berendezett kis szoba, ahova Harry Piel hasonmása a lányt vitte, mert ablaka nem volt, csak a mennyezetről lecsüngő nagy lámpa világította meg, ajtaja pedig teljesen elveszett a falakat díszítő tapétában és titkos rugóra járt.

Az eszméletlen leányt a pamlagra fektette és mellé ültve, sóváron nézte formás, fiatal alakját. A könnyű nyári ruha izgatón árulta el mellének csodás formáit és a parányi bimbók átütöttek a vékony szöveten. Nem tudott ellentállni a vágnak és remegő kézzel tapogatta a rugalmas halmokat. Majd ezzel sem elégedett meg, benyúlt a nyakánál a ruhája alá és durván szorongatta fejlett, kemény melleit.

Mellbimbóinak érintésére magához tért az ujságíró és rémült sikolytással lökte el magától a férfit.

— Fogod te még alább is adni, kicsikém — tápáskodott fel mérgesen és rá akarta vetni magát a leányra. Hirtelen azonban mást gondolt. Egy szekrényhez lépett és vigyorgva egy nagy kutyakorbácsot vett elő.

— Mindjárt meglátjuk, hogy fogsz — engedelmeskedni, — mondta gunyos mosollyal, szétvetett

lábakkal megállva előtte és korbácsát sokat jelentően suhogtatta a levegőben.

Miss Modin szemeiben az örület lángja tükröződött. Tudta, hogy menekülés nincsen, hogy engedelmeskednie kell ennek a szörnyetegnek, de azt is tudta, hogy inkább meghal, semhogy áldozatul essék a gonosztevő ocsmány vágyainak.

— Vetközz le! Meztelenül akarlak látni; — mordult rá a férfi.

A leány arcát égő pir öntötte el a durva szavakra és büszkén, dacosan vágta vissza:

— Aljas gazember! Hogy merészel így beszélni velem? Tíz perc múlva itt lesz a rendőrség és akkor az Isten irgalmazzon magának.

— Mire a rendőrség minket megtalál, akkor mi már a menyországból leszünk, kicsikém, — röhögött. — De most elég volt a beszédből. Levetközni, egy kettő! Én csak

Fotó „Káviár” Timișoara

fellármázhatja az utcát.

Néhány pohár likőr felhajtása után Mac Miller sokat jelentősen kérte barátját, hogy most hagyja egyedül, mert a hölgyecskével valami elszámolása van. A másik kacagott.

— Rendben van, te boldog ember, de remélem, nekem is hagysz belőle valamit.

— Hahotázva mentek a folyosóra nyíló ajtó felé. Ezt a pillanatot használta fel miss Morton. Hirtelen felugrott és úgy, ahogy volt, a hátán összekötött kezekkel az erkélyajtóhoz rohant. A két gazfickó, felocsudva az első meglepetésből, rávetette magát. A detektív nő kétségbeesetten védekezett, rugott, harapott, bluza két helyen is felszakadt és kibuggyant egyik hófehér, gömbölyű melle. A soffőr durván belemarkolt. Testét kinosan dobálta, sportszoknyája felcsuszott és eltűntek fejlett, meztelen combjai. Egy kéz végigsimogatta a rózsás húst és becsuszott a nadrágocskája alá...

— Segítség! — sikoltotta.

De csak ez a szó buggyant ki a torkán, azután az egyik bandita szája rátapadt az övére. Melle fájt az erős szorítástól és az a kéz... a szoknyája alatt... az örületbe kergette...

Lihegve vitték aztán a pamlagra. Mac Miller buja szemekkel nézte a félig meztelen testet és miközben a másik mellét is kihúzta a kombinéja alól, dühösen szólt a társára:

— Hagy már magunkra, Bob!

Az még egy pillantást vetett a vergődő női testre, aztán kellemtlenül kifelé indult.

— Jól van, de éjszakára az enyém lesz, azt kikötöm.

Mac Miller mámorosan nézett áldozatára, szinte tántorogva odament hozzá és a pamlag mellé térdelve, reszkető kézzel hajította fel a kis sportszoknyát... a kis selyemnadrágot egy rántással letépte róla, nézte kidülledő szemekkel, majd felhördült és arcát belefurta a lány ölébe...

(Folyt. köv.)

Az ezüst eger.

A faluban nagyon elszaporodtak az egerek és a község lakói a plébános elé járulnak, hogy segítene elhárítani a nagy csapást.

— Jól van, — mondta a plébános — hozzatok egy ezüst egeret, én majd azt elhelyezem a templomban és kipusztulnak az egerek.

A parasztok hamar csináltak egy ezüst egeret és átadták a plébánosnak, aki azt elhelyezte a templom-

ban. Szerencsére ugyanaznap kezdődött egy nagy esőzés és az egerek néhány nap alatt elpusztultak.

A község lakói odavoltak a csodálkozástól, csak a zsidó kocsmáros rázta a fejét, fel is kereste a plébá-

nost és megkérdezte:

— Mondja, főtisztelendő ur, tényleg hisz ebben az ezüst egerben?

— Haj, Mócsi — szólt a plébános, ha én ebben hinnék, akkor rögtön csináltatnék egy ezüst zsidót.

Ez a hely a Mia Krém számára van

fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárban, Timișoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Venus fürdő

régebben Császárfürdő

Villamos megálló

Nyitva reggel 7-től este 11-ig

Állandó gyógyfürdők

— Kádfürdő 20 lei —

A tulajdonos

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

Timișoara, Belváros, Rezső-ucca

Elsőrangú viz és vasondolás

Férfi és női manikűr

SZIGORU

masszázt ad urileány

Budapest, Eötvös ucca 26/b.

I. em. 10 főlépcsőház

(Andrássy uttól a 4-ik ház) [34]

Ha szép akar lenni, használjon

Kolka-féle

Liliomtej-krém

Liliom-pudert

Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.

Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

JUGOSZLÁVIAI

olvasóink részére ritkavásárlási alkalmom:

„KÁVIÁR”

1931 év. I. fele 1—26. szám, 520 oldalon, kemény diszkötésben, komplett összeállításban, a „Nőuralom” c. páratlanul érdekes regénnyel **200 dinár bolti ár helyett: dinár 80**

„KÁVIÁR”

1933 év II. fele 27—52. szám, 562 oldalon, kemény diszkötésben, komplett összeállításban, az „Orosz cári balett titkaiból” című szenzációs cikksorozattal **200 dinár bolti ár helyett: dinár 80.**

A két vaskos kötet ára 1082 oldalon, 400 Dinár bolti ár helyett: **Dinár 160**

Utánvét mellett v. az összeg előzetes beküldése ellenében azonnal szállítja a vezérképviselő:

Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod, D. D. Podružnica SUBOTICA, II.

Alkalmi

ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órás és ékszerésznél

Timișoara IV. Str. Iancu

Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Laboratórium

vizsgálóval masszírozónó
szakszerűen masszíroz
és pedikűröz (40)
BUDAPEST
Erzsébet-körút 42. IV. 28 (lift)

Ha lapunkban hirdet, akkor biztos, hogy eredménye lesz!

TIMIȘOARA IV. Bonnáz utca 20

A legjobb német 100%-os beszélő-
filmek. — Kellemes nyári kerthe-
lyiség. — Helyárak: 10—35 leig.

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vaggonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gyárváros, Fő-utca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhulám stb. (13)
Nőknek külön bejárat ugy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

Megjeleni

a 6 és 7-ik számú két új Bán-dor könyv:

Hét szüzlány története

és

Nőuralom

cimmel és mindazoknak, akik a két könyvet időköz-
ben megrendelték, utánvét mellett küldjük meg. Mind-
két könyv bibliofil (wieni) kiadásban, kemény disz-
kötésben, a szokott elegáns formában 200—200 drb
kézzel számozott példányban hagyta el a sajtót,
kizárólag gyűjtők és könyvbarátok részére, tehát a
könyvek szabad könyvkereskedői forgalomba nem
kerülnek. — A könyv darabja 100.— lei, külföldön
150.— lei, utánvét mellett azonnal szállítható.

Tekintettel a könyvek nagyon csekély példány-
számára, figyelmeztetjük előfizetőinket, hogy akik
nem rendelték még a mai napig meg, megrendelé-
sükkel most már ne várjanak, mert a későn érkező
rendeléseket leszállítani nem tudjuk.

Bán-dor eddigi könyvei:

az alábbi árban, azonnal szállíthatók:

Kató egy urileány története (csak korlátolt példány- ban)	150 lei, külföldön	200 lei
Kató mint asszony ...	100 lei, külföldön	150 lei
Kató válása, képekkel ...	100 lei,	150 lei
Vera naplója, kettős szám képekkel	200 lei, külf.	250 lei
Bestiák, kettős szám, képekkel	200 „ „	250 lei

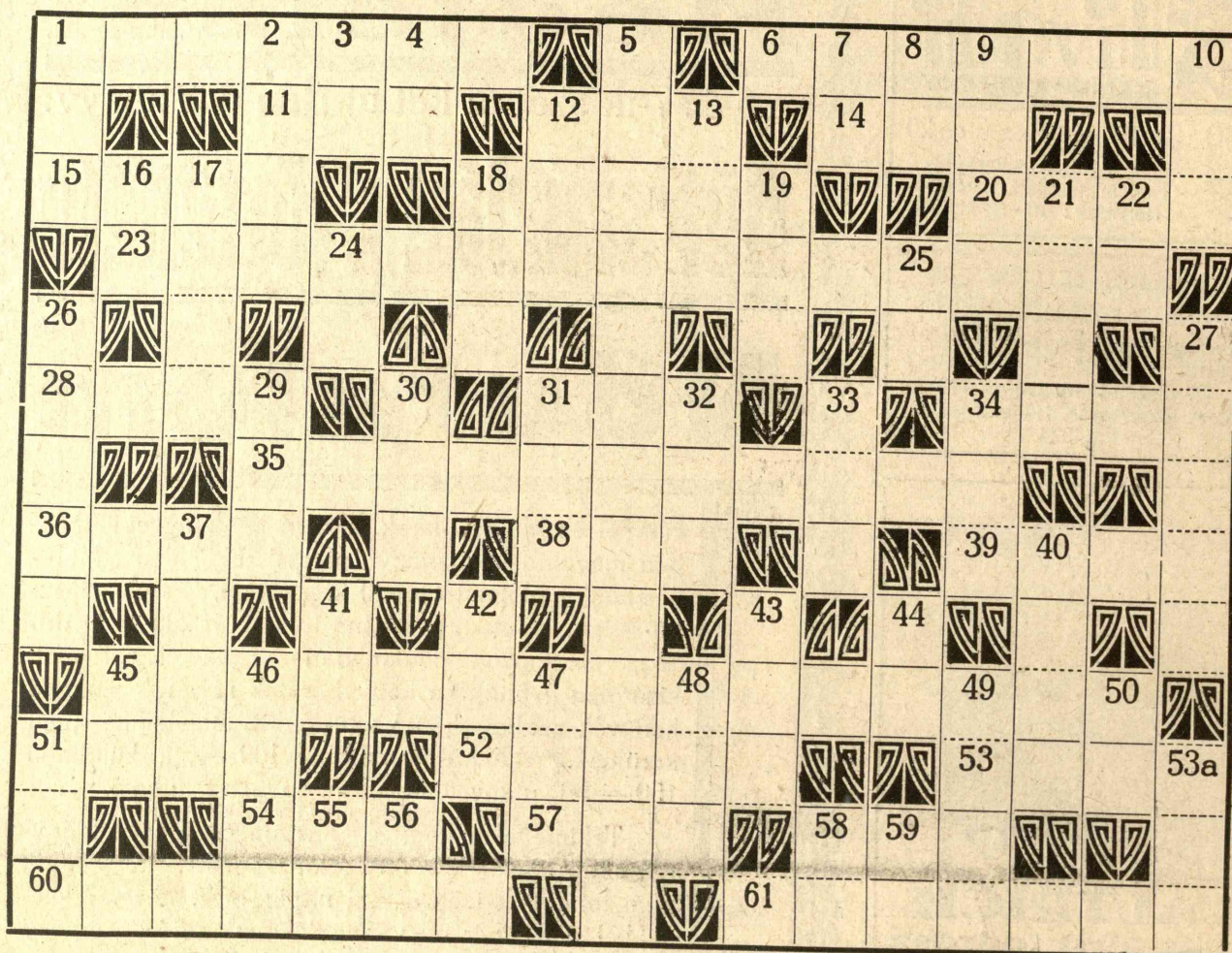
A hét darab könyv egyszerre megrendelve bel-
földön 850 lei, külföldön 1000 lei.

Cehoslovákiai megrendelőink a fenti könyveket
megrendelhetik és megvehetik mindama helyeken,
ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni.

Jugoszlávia területén levő olvasóink részére a lap 2-ik olda-
lán található teljes utbaigazítás, de e helyütt is közöljük,
hogy a fenti könyveket megrendelhetik utánvét mellett a
vezérképviselőnél: Medjunarodni Prom. Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.

3. sz. keresztrejtvény

Közli : Reinhoffer József, Nové-Zámky (Érsekújvár)

Függőleges sorok :

1. Hálót szó
2. Az érzéseket közvetíti
3. Személyes névmás
4. Egyforma magánhangzók
5. Jó fekvés esik ezen (három szó)
7. Monte Christó város
8. Helyhatározó rag
9. Formo (fözl. ék)
10. Fehérnemű
12. Rár betűi felkérve
13. Vissza : nem fölé
16. Betű fon
17. Máról
18. Mutató szó tárgyesetben
19. Ugyan az mint 7. függ. (felesl. betű ketőzet)
21. Hangszer (felesl. ék)
22. H-val számnév
24. Fed, int
25. Igekötő
26. Női mellen és rózsatőn is van
27. Balatoni hal
29. Idő mérő
30. Jelez

31. B-vel ostoba
32. Idegen nyelven igen
33. Vonatkozó névmás
34. Nem ide
37. Id. nyelven kivály fon
40. Ilyen tőke is van
41. Folyadék
42. Ékezettel ilyen kalauz is van
43. Szakácsné teszi
44. Mutató szócska
45. I. Ő.
46. Férfinév
47. Lakoma
48. Nyelvtani fogalom
49. Szerelem istene
50. Nemzet
51. Kártyaszin (fon)
- 53a Ilyen gazdag is van
55. Hamis
56. Sir
58. Kereskedelmi kifejezés
59. Ékezettel állóvíz

6. Legmagasabb méltóság
11. Gyümölcs
12. Egyforma magánhangzók
14. Ház része
15. Tisztitunk vele
18. P-vel körh. id. szóval szalag, zsinór
20. Lóversenytér
23. Macska teszi, ha megégeti magát
28. Ilyen hadjárat is van
31. Filmgyár
34. Férfinév
35. Ő-vel a végén ? dacoló, ellen-szegülő
36. Katona
38. Régi ürmérték
39. Gyümölcs
51. Nem elé
52. Utazunk rajta
53. Ilyen pofa is van
54. Ajtón van
57. Göröngy
58. K-val leány becenév
60. Csatorna (körh. id. szóval)
61. Koraszülés

Vízszintes sorok :

1. Ilyen kenyér is van

Megfejtésül elegendő a vízszintes 18, 35, 61 és a függőleges 5, 27 és 46 sorok beküldése